

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Quas pœnas incurrant, qui rebaptizant, vel rebaptizantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tum: ac proinde quidquid sequitur, quasi per acci- dens se habet ad Sacramenti rationem. Vnde in quocumque momentum successerit ablutionis incidit terminus formæ, in eo perficitur Sacramentum: & reliqua pars ablutionis non est de substantia Sacramenti.

Sacramen- tum semper in momen- to comple- tur. Quod si completa sit forma ante ablutionem, tunc solum ablutio minima sufficiens ad ratione ablutionis, est pars Sacramenti: quando enim ad hanc peruentum est, constat integrum Sacramen- tum; quod semper compleri debet in momento, sicut & gratia in momento infunditur.

DVBIVM III.

Virum ad rationem baptismi, quando sit per im- mersionem, necessaria sit succedens emersio?

33 Infans d manibus elapsus in aquas.

Respondeo, Si dum Minister immergit, in- fans elabatur, & prolata formâ suffocetur aquis, erit verè baptizatus: quod communiter Doctores fatetur, vt testatur Gabriel dist. 4. q. 2. art. 3. dub. 4. Ratio est, Nam mersio per se sola sufficit ad ablutionem. Ablutio enim baptismò necessaria, vt rectè Gabriel, nihil est aliud, quàm contactus aquæ, quæ humectare potest: atqui hic est talis contactus: ergo &c.

In puteum proiectus.

Hinc omnino consequi videtur, verè fuisse bap- tizatum infantem illum, de quo narrat Panormi- tanus, in Cap. Non vt apponeres de Baptismo & eius effectu. qui instante morte cum portaretur ad baptismum, & aqua haberi non posset in via, proiectus est in puteum adhibita legitima verbo- rum formâ. Ita enim sentit Panormitanus ibi- dem, & Gabriel supra, & Summa Rosella verbo Baptismus 4. num. 1. quamvis plerique alij in con- traria sint sententia. Probatur, In priori casu infans est verè baptizatus: cur non etiam in hoc? Vtrobique enim aquis mergitur, sed non emer- gitur: utrobique mors sequitur: utrobique ad- est legitima necessaria forma, & intentio Mini- stri. Nec refert, quod Minister non immergat il- lum immediatè, sed ex loco remoto proiciat: quia si fure eum demitteret in calathò, esset verè baptizatus, etiam illorum iudicio: item, si emi- nus eum aquâ perfunderet. Neque etiam requiri- tur intentio eleuandi ex aqua; nam in sola mersio- ne, seu contactu aquæ perficitur ablutio.

34

Denique non refert, quod ex tali projectione mors sequatur, & baptismus ordinetur ad salutè infantis. Nam etiam si fontem baptismalè veneno inficeres, vel aqua feruente ad occidendum infan- tem vtereris; nihilominus, si verè intendas bap- tizare, erit ratus baptismus: nam ablutio antecedit mortem. Aduerte tamen contrahi peccatû homicidij, si infans futurus erat superstes. Quod si mors omnino instabat, & aliter baptizari non poterat, non videtur homicidij crimen.

An sit ho- micida qui baptizado infantem occidit?

ARTICVLVS IX.

Virum Baptismus possit iterari?

35 Est de iude non posse iterari.

Respondeo, Non posse. Est fide tenendum. Definitur Can. 46. aliàs 47. Apostolico; vbi iubetur deponi Episcopus rebaptizás. Et in Sym- bolo Nicæno, *Confiteor vnum Baptisma in remissio- nem peccatorum.* Et in Concilio Lateranensi sub Innocentio III. cap. 1. Denique in Florentino, & Tridentino sess. 7. can. 11.

Probatur ex Scripturis. Ad Ephesios 4. Vna Ephel. 4. Fides, vnum Baptisma: vbi et si vnum possit optimè accipi, vt sit idem quod Commune, quia est vnum commune omnibus baptisma: tamen Patres hinc colligunt baptismum repeti non posse. Cypri- anus epistola 73. Ambrosius lib. 2. de Penitentia cap. 2. Hieronymus in hunc locum. Augustinus lib. 1. contra Cresconium c. 28. Ad Hebræos 6. vers. 4. *Impossibile est eos, qui semel sunt illuminati, rursus renouari ad penitentia, rursus crucifigentes sibi- metipsos Filium Dei: quem locum Patres passim ex- ponunt de renouatione per baptismum, qui Illu- minatio dicitur.* Ita Chrysostomus, Theodoretus, Theophilaëtus in hunc locum. Ambrosius loco citato. Epiphanius hæresi 59. In eandem senten- tiam ait Apostolus ibid. cap. 10. v. 26. *Voluntariè peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur hostia pro peccatis, id est, aliud sacri- ficium, quod nobis per secundum baptismum ap- plicetur.*

Hebr. 6.

Secundò, Probatur Ratione. Primò, Baptismus est quædam regeneratio & natiuitas: Ioannis 3. natiuitas autem geminari non potest. Ita Augu- stinus tractatu 11. in Ioannem. Secundò, Quia baptismus primariò institutus est ad peccati origi- nalis deletionem: atqui peccatum originale non repetitur. Tertiò, Quia per baptismum adscribi- mur familiæ Christi; quod tantum semel fieri solet. Quartò, Si baptismus posset repeti, daretur summa peccandi licentia: quia per ipsum non so- lum culpa, sed etiam omnis pena condonatur si- ne satisfactioe. Quintò, Quia baptismus est que- dam mortis & resurrectionis Christi cõfiguratio: atqui hæc semel tantum facta. Sextò, Quia bap- tismus imprimit caracterem indelebilem. Sep- timò, Quia Circumcisio, quæ erat figura bap- tismi, non poterat iterari. Hæ rationes ostendunt, quam fuerit consentaneum, vt baptismus non re- peteretur. Primaria tamen causa est Christi insti- tutio & voluntas diuina; vt docet Scotus dist. 6. quest. 7.

Rationes congruen- tia

DVBIVM I.

Quas penas incurrant, qui rebaptizant vel rebaptizantur?

Respondeo, Vtrique, Iure Ciuili plectuntur morte: vt habemus Lege 1. & 2. Codice, *Ne sanctum baptisma iteretur.* Iure Ecclesiastico ef- ficiuntur irregulares. De rebaptizato, patet ex Canone *Qui in qualibet.* 1. questione 7. vbi etiam declaratur hanc irregularitatem talem esse, vt non solum impediatur ascensum ad Ordines su- periores, sed etiam ministerium in susceptis.

36

De rebaptizante est maior difficultas. Nã nul- lus est textus vbi exprimat illud fieri irregula- rem, cum tamen irregularitas non incurritur nisi in casibus iure expressis, vt habetur Capitulo, *Is qui.* de sententia excommunicationis in 6. lura, quæ maximè solent adferri, sunt hæc.

Rebapti- zantem esse irregulare, ex quo Textu probetur.

Primò, Canon *Eos quos.* de Consecratione. dist. 4. Sed hic non virget, quia non loquitur de rebaptizantibus, sed de ijs qui se permittunt re- baptizari.

Secundò, Canon 47. Apostolorum. Sed hic Canon solum præscribit penam irrogandam, non autem ipso facto irrogat.

D d d iij Tertiò,